

РЕШЕНИЕ

№ 895

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мария Стоева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10737** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на М. М. Ч., чрез адв. Г. Т. – САК, срещу решение № 3664/05.10.2022 г. по нахд № 2489/2022г. на Софийски районен съд, НО, 14 състав. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 21-4332-023474/17.11.2021 г., издадено от Началник сектор при ОПП - СДВР, с което на касатора на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са наложени административно наказание „ глоба” в размер на 3000 лева и наказание „ лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение по чл. 104б, т.2 ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на оспореното решение. Сочи се, че не са спазени изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН за индивидуализация на извършеното нарушение. Жалбоподателят изтъква, че неправилно съдът е направил преценка относно приложението на чл. 28 ЗАНН, тъй като следвало същата да бъде извършена от административнонаказващия орган. Прави искане съдът да постанови решение, с което да отмени решението на Софийския районен съд. Претендира сторените по делото разноски.

В съдебното заседание касаторът М. Ч., чрез адв. Т. от САК, поддържа подадената

жалба по релевираните в нея доводи.

Ответникът, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните гласни и писмени доказателства е установил фактическата страна на спора, като е приел, че оспореното наказателно постановление е издадено въз основа на извършена проверка на място от св. В. Д. и Н. Л. – на длъжност „младши автоконтрольори“ при СДВР - ОПП, при която на касатора е съставен акт за установяване на административно нарушение № 464294/01.11.2021г. Приел е за установено, че на 01.11.2021г., около 01:00 ч., в [населено място], на [улица] касаторът управлявал лек автомобил „Нисан 350 3“, с рег. [рег.номер на МПС] . На паркинга на магазин „Д.“, до магазин „Мания“, разположен на [улица], участък, отворен за обществено ползване, жалбоподателят Ч. управлявал по цялата площ на паркинга лекия автомобил, като изпълнявал дрифтове, изразяващи се във форсиране на двигателя на лекия автомобил около стълбовете за осветление и паркираните автомобили. Последното било пряко възприето от св. Д. и Л., като по този начин е нарушил разпоредбата на чл. 104б, т.2 ЗДвП. За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с № 464294/01.11.2021г., връчен на нарушителя, който го е подписал без възражения. Въз основа на АУАН е издадено и оспореното наказателно постановление.

Софийският районен съд, при извършената преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, е формирал правни изводи за това, че извършването и авторството на административното нарушение се установяват по несъмнен начин, поради което е потвърдил оспореното наказателно постановление.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло изводите на Софийския районен съд. Както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Фактическите констатации, описани в тях, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба са изложени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито на направените изводи.

С разпоредбата на чл. 104б, т. 2 ЗДвП се регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая е установено, че на 01.11.2021г., около 01:00 ч., в [населено място], на [улица] касаторът управлявал лек автомобил „Нисан 350 3“, с рег. [рег.номер на МПС]

. На паркинга на магазин „Д.“, до магазин „Мания“, разположен на [улица], участък, отворен за обществено ползване, жалбоподателят Ч. управлявал по цялата площ на паркинга лекия автомобил, като изпълнявал дрифтове, изразяващи се във форсиране на двигателя на лекия автомобил около стълбовете за осветление и паркираните автомобили, т.е., при управление на моторното превозно средство не е използвал пътя съгласно неговото предназначение /за превоз на хора и товари/, а го е използвал с цел извършване на дрифт чрез форсиране на двигателя на лекия автомобил. Събраните писмени и гласни доказателства в своята съвкупност доказват вмененото на касатора нарушение по чл.104б, т.2 ЗДвП. В случая ирелевантни за съставомерността са действията на водача, чрез които е извел автомобила извън контрол, тъй като съставът на нарушението изисква единствено водачът да не е използвал пътя, отворен за обществено ползване, по предназначение, а именно за превоз на пътници и товари. Както в АУАН, така и в наказателното постановление са описани всички елементи от състава на нарушението, а именно че водачът на лекия автомобил не използва пътя в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари, като изпълнява дрифтове чрез форсиране на двигателя около изградената инфраструктура (около стълбовете за осветление и паркираните автомобили). Без значение за съставомерността на деянието са конкретните способности, чрез които се постига крайният резултат – дали това става посредством рязко подаване на газ, боравене със съединителя, форсиране на двигателя или по друг начин. Ето защо, показанията на контролните органи в тази насока, независимо дали са категорични относно конкретния способ или почиват на предположения, са неотнормими с оглед достигнатите изводи за крайния резултат.

Лишен от правна опора е и доводът за приложимост на чл. 28 ЗАНН. Софийският районен съд е изложил подробни и правилни мотиви относно липсата на основания за преценката на конкретното нарушение като маловажно по см. на чл. 28 ЗАНН, които настоящата касационна инстанция не намира за нужно да преповтаря.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 175а, ал. 1, пр. 3 ЗДвП се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая наложените на жалбоподателя наказания са правилно индивидуализирани в предвидения от закона размер, поради което не следва да се обсъжда въпросът за тяхното редуциране.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора се явява неоснователно.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XXVI касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3664/05.10.2022 г. по нахд № 2489/2022г. на Софийски районен съд, НО, 14 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.